

Izjaja vsak dan, izveniši nedelje in ponedeljka
ot 3 popoldne.

Redakcija: Ulica Sv. Franciska Asiškega št. 20, I. nadst. — Val
dejavni naj se pošiljajo vrednoti. Neizplačana pisma se ne
sprejemajo in vskopiti se ne vračajo.

Prejatelji in odgovorni uredniki: Štefan Godina. Lastnik konsorcijski
tisk. — Tisk tiskarne „Edinosti“, vpisane zadruge z
omejenim poročilom v Trstu, ulica Sv. Franciska Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave št. 11-57.

Prejemna značka: Za celo leto K 24—
za pol leta 12—
za tri mesece 6—
za nedeljsko izdajo za celo leto 520
za pol leta 260

VEČERNA EDINOST

Posebne številke se prodajajo po 6 vinarjev, zastrela
številke po 10 vinarjev.

Oglaš se računajo na milimetre v širini ene kolone
Cene: Oglaš trgovcev in obrtnikov mm po 10 vln
Osmrtice, zahvale, poslanice, oglasni denarni za-
vodi mm po 20 vln

Oglaš v tekstu lista do pet vrst k 5—
vsaka nadaljna vrsta 2—

Mali oglaš po 4 vinarje beseda, najmanj na 40 vinarjev

Oglaš sprejema inšeriatni oddelček „Edinosti“. Naročniki
in reklamacije se pošiljajo v pravi list. Plačuje se izključno le
upravi „Edinosti“. — Plača in toži se v Trstu.

Uprava in inšeriatni oddelček se nahajata v ulici Sv. Franciska
Asiškega št. 20. — Poštnaštevilni račun št. 341-52

Bitka pri Stanislavu se nadaljuje z nezmanjšano srditostjo.

Bitka pri Stanislavu.

DUNAJ, 1. (Cenz.) Vojni poročevalci
„Tagesposten“ poročajo: Bitka pri Stanislavu
se nadaljuje z nezmanjšano srditostjo. Rusi
posiljajo še vedno nova ojačenja, vendar pa
so bili dosedaj vsi njihovi napadi odbiti. Stanje
bitke je za nas ugodno. Naše čete so zopet pridobile
na prostoru. Z veliko srditostjo se vrše tudi
boji vzhodno od Užoškega prelaza, pri čemer
so izvajale naše čete znatne uspehe, ki postanejo
kmalu zelo občutni.

S karpatske fronte.

BUDIMPEŠTA, 1. (Cenz.) Poročevalci
„Eesti Uusaja“ poročajo iz severnih Karpato-
v: V zadnjih dneh se ni zgodil noben dogodek,
ki bi pospešil odločitev. Naše čete so zavzele na
gorskih grebenih pri Mankowicih in na severnih
pobočjih izvrstne pozicije, iz katerih odbijajo lahkot-
no lahko vse poskuse sovražnika, da bi predrl
našo fronto. Pri bojih za Duklansko kotlino so
se omejevale naše čete izključno na defenzivo in
izvršujejo le tuintam kak protinapad, če Rusom
vsled njihovih krvavih izgub ni mogoče več vzdržati
pozicij. Rusi, ki so se popelj na malokdaj po-
slojevali bajonetnih naskokov, so sedaj prisiljeni,
da naskakujejo dan za dnem z bajoneti, pri čemer
so vedno odbiti s težkimi izgubami.

Na mnogih krajih so celi kupi trupel pred
židnimi ovirami naših pozicij. Velike zgube
imajo Rusi tudi vsled naših kopnih min. Zlasti
havbice povzročajo sovražniku težke izgube. O
ruskih izgubah v Duklanski kotlini seveda manjkajo
natančnejši podatki, vsekakor pa so sigurno zelo
velike. Nepristani bajonetni napadi, terenske
težkoče in okolščina, da je dovažanje živih in
municijske zaloge zelo težavno, vse to je spravi-
lo rusko armado v zelo težaven položaj. Rusi so
spravljali v zadnjem času na to fronto vedno
nova ojačenja. Možno je, da ostane položaj na
severni meji komiteta Sros daljši čas neizpremenjen.
Rusi forcirajo brez dvoma predor naše fronte na
tej točki. Njihovega prizadevanja pa le pomnože-
vajo njihove izgube.

BUDIMPEŠTA, 1. (Cenz.) Vojni poročevalci
„Az Ujsaga“ poročajo: Imel sem priložnost
razgovorjati se z artiljerijskim brigadirjem H.,
ki je se sledeče izrazil o naši in ruski artiljeriji:

Nekaj časa se je zdelo, kakor da imajo Rusi
premoč, ne oziraje se na to, koliko baterij bi
spravili mi na fronto. Kajti začetkom karpatskih
bojev so se nahajali Rusi v sijajnih pozicijah in so
zamogli streljati s svojimi 12 cm havbicami 8 km
daleč. Toda kmalu se je dognalo, da ruska
artiljerija kljub ugodnim pozicijam ni mogla
ukrotiti naših topov. Postavitve topov na primerno
mesto je bila ena najtežjih nalog tokom karpatskih
bojev. Treba jih je bilo spraviti na gore in
napraviti tamkaj tako površino, da je bilo lahko
postaviti nanjo težke topove. 8, 10—12 volov je
vleklo po en top in poti za topove smo delali
med ledom in gozdovi. Rusi se najbolj boje naših
topov. Radi tega so z vsemi močmi skušali, da bi
nam preprečili postavitev topov. Nepristano in s
strašovit silo so obstreljevali ceste, jih skušali
uničiti in napraviti z granatami take luknje, da bi
bilo prevažanje topov sploh nemogoče. Nato, da bi
spravljali mi topove na določeno mesto po gorskih
pobočjih, na to niso niti mislili. Rusi, ki poznajo
vsled ponovnih vpadov v Karpate tukajšnji teren
kot dobro kakor mi, so smatrali to akcijo sploh za
nemogočo.

Neresnično je, da bi Rusi v karpatskih bojih
varčevali z municijo. Njih topovi so rjovelj
nasprotno noč in dan z veliko trdovratnostjo. Z
lojalitetno nasprotnika moram odkrito priznati, da
se kakovost ruske artiljerije ni še čisto nič izpre-
menila, na vsak način pa ne na njihovo škodo.
Človek mora postati zelo nevoljen, če čita
nasprotnika poročila, ki govorijo samo o neinformiranosti
in s čemer se dela samo krivica našim izvrstnim
vojakom, ki se nahajajo v tej gigantski bitki v boju
z enakovrednim nasprotnikom. Ruska artiljerija
je tudi še sedaj izborna in je treba naravnost
ogromnega dela, ako jo hočemo pregnati iz
pozicij.

BUDIMPEŠTA, 1. (Cenz.) Posebni poročevalci
„Magyar Orszag“ poročajo iz Eperjesa: V
saroškem komitatu so na meji v teku pozicijski
boji, ki potekajo za nas ugodno. Včeraj smo
odbili ruske napade s težkimi izgubami za
nasprotnika. V zadnji bitki so imeli Rusi
velike izgube.

Vojna Turčije proti trsovarazumu.

Obstreljevanje Dardanel.

CARIGRAD, 1. (Kor.) Glavni stan poročajo:
Sovražni brodovje je nadaljevalo

danes s počasnim obstreljevanjem proti
baterijam, Sedil - Bar. Poizkusi sovražnika,
da bi na gotovih točkah izkrcal re-
kognicijske oddelke, so ponesrečili. Kon-
čno je bilo pet sovražnih oklopnih, ki so
brezvešno streljale proti našim baterijam,
zadeti so strelji iz naših baterij in so
bile prisiljene v umaknitev.

BERLIN, 1. (Cenz.) V londonskih mor-
nariških krogih so mnenja, da operacije
pred Dardanelami v bližnji bodočnosti še
ne bodo dovedle do rezultata. Če hočijo
biti vojne ladje varne v vzhodu, je treba
utrdbe na galipoljski ožini popolnoma uni-
čiti. Izkušnja je dognala, da obstreljevanje
utrdb na kopnem po vojnih ladjah, nika-
kor ne dovede do odločilnega rezultata.
Tudi če se te forte okupira ali pa napravi
nevdržne, bo poteklo precej časa, predno
se uniči vse mine.

BERLIN, 1. (Cenz.) Londonska poročila
pravijo, da so se operacij proti Dardane-
lam udeležile sledeče velike angleške vo-
jne ladje: »Queen Elisabeth«, »Agamemnon«,
»Irresistible«, »Vengeance«, »Cornwallis«,
»Albion«, »Majestic«, »Triumph«. Izmed
večjih francoskih ladij se imenujejo: »Charlemagne«, »Gaulois« in
»Souffren«.

HAAQ, 1. (Cenz.) Angleško dardanel-
sko brodovje pričakuje, kakor poročajo
»Central News«, prihoda za start hidro-
planov urejene ladje, da se bo vedno za-
moglo konstatirati rezultat obstreljevanja
dardanelških fortov.

KOPENHAGEN, 1. (Cenz.) Iz Kiosa se
poročajo, da so vožnje grškega trgovskega
brodovja popolnoma ustavljene. Kios je
odrezen. 30.000 glav brodeče prebivalstvo
je vsled pomanjkanja moke zelo nemirno.
Če se vožnje ne prično zopet v par dneh,
izbruhne sigurno lakota.

CURIH, 1. (Cenz.) »Idea nazionale« po-
roča, da je Carigrad poln francoskih, ruskih
in angleških emisarjev, ki skušajo spraviti
mirovno stranko na površje, da pride v
javnosti do preobrata napram mladoturškemu
komiteju. »Messaggero« izjavlja, da vesti o
angleški ponudbi Italiji, da bi tudi ona sode-
lovala pri napadih na Dardanele, ne odgo-
varja popolnoma resnici. Vsekakor pa se ne
more zanikati, da je Anglija tozadevno že
povprašala v Rimu.

Nemška blokada.

PARIZ, 1. (Kor.) »Temps« poročajo iz
Havre: Angleška razbita križarka »Har-
pation«, ki so jo videli včeraj pri Kap d'Antifer,
se je potopila, predno so jo mogli zavleči v
Havre.

KODANJ, 1. (Kor.) Iz Thistida javljajo:
V Limfjordu pri Kriku so danes zjutraj
našli mrtvo truplo nekega nemškega mor-
nariškega vojaka, ki je bil preskrbljen z
dvema rešilnima pasoma. Na obrežju pri
Lyngby so danes zjutraj valovi vrgli neko
mimo.

BAZEL, 1. (Kor.) »Nationalzeitung« ja-
vlja, da so bili v pristaniščih Folkestone,
Calais, Boulogne in Havre izdani strogi
predpisi, ki prepovedujejo vsaki vojaški
osebi sovožnjo na potniških parnikih za
promet med Parizom in Londonom. To
naj bo v zagotovilo, da se ne bodo take
ladje potapljale kot ladje za prevažanje
čet. Sicer pa sodijo, da jih je že velika na-
glost parnikov na turbine in njihova plo-
vba ponoči, ko je poraba eskorte nemožna,
ščitila pred torpediranjem.

Francoski podvodni čoln ob španskem obrežju.

LYON, 2. (Kor.) »Lyon Progres« po-
roča iz Madrida: Vlada potrjuje navzočnost
nekega podvodnega čolna v vodah pri Bil-
bao. Bržkone gre za francoski podvodni
čoln, ki izvaja poizkusne vožnje.

Róizce v Avstriji.

DUNAJ, 2. (Kor.) Sanitetni oddelček mi-
nistristva za notranje stvari javlja: Od 21.
do 27. februarja je bilo prijavljenih na
Dunaju 85 obojenj na kozicah; med obo-
lelimi je ena vojaška in ena ptuja oseba.

Od začetka vojne so se pripetili na Du-
naju skupno 904 slučajih obojenj na ko-
zicah, med temi 198 s smrtnim izidom.
Razun tega je bilo v avstrijskem držav-
nem območju od 21. do 27. februarja 71
slučajev kozic.

Skrivnostna brošura glede patrijotizma Letov.

MOSKVA, 28. (Kor.) »Ruskoje Slo-
vo« z dne 18. februarja poročajo: V Mitavi
je izšla skrivnostna brošura, ki vzbuja
veliko pozornost. Peča se s kurlandskim
guvernerjem Nabukovom. Pisatelj skuša
dokazati zakonitost in smoternost guver-
nerjevega delovanja.

Posebno pada v oči v brošuri proti Le-
tov naperjena obdolžitev, da streme po
neodvisni veliki litavski državi. Pisatelj je
trdno prepričan, da je veliki litavski pa-
trijotizem samo hlinjenje pred rusko silo in
da ne prihaja od srca. Vsa litavska inteli-
genca se obdoljuje »revolucionarnih te-
ženj med drugim prebivalstvom okraja.

Kot pisatelj brošure je baje Nabukov
sam imenovan. Uvedla se je preiskava
glede zadeve te brošure.

Sladkorni trg.

PRAGA, 1. (Kor.) Očiščen franko Ust-
je: takoj K 27.75, novi K 28.75. Mirno. —
Vreme: izpremenljivo.

Potres.

TRST, 1. (Kor.) Seismički aparati c. k.
pomorskega opazovališča v Trstu so za-
znamovali včeraj zvečer močan potres,
katerega izvor se čeni v razdalji 9300 km.
Začetek ob 8. uri 11.7 minutah. Največje
premikanje tal 0.1 ob 8. uri 44 minutah.
Konec ob 9%.

Razstava historičnih povelj.

V kraljevem deželnem arhivu v Zagre-
bu so provizorično uredili razstavo zgo-
dovinskih povelj in spisov, s katerimi so
ilustrirani najmarkantnejši momenti iz hr-
vatske prošlosti. Ker je sedaj kr. deželni
arhiv po večjem delu preurejen, nudi se
je prilika, da se rečena razstava izpolni
z novimi povelji in dekreti. Tako je da-
nes ta razstava sistematično urejena v
glavni v te-le oddelke: 1. državnopravni
oddelen; 2. serija kraljevskih spisov;
3. serija avtografov; 4. Zrinjski; 5. heral-
diška serija; 6. extranea; 7. glagolito-
cyrica - croatica; 8. narodna dinastija;
9. kulturno - zgodovinski oddelen.

V državnopravnem oddelku se naha-
jajo povelja in spisi državno - pravnega
značaja, počeni od zlate bule Andreja
II. leta 1222 do hrvatsko - ogrske
nagodbe l. 1868. Tu vidimo križevaške in
banke in slednjič tedanje krajine (grani-
ce) l. 1872. Tu se nahajajo znameniti ukaz
Marije Terezije, s katerim je inkorporirala
mesto in svobodno luko Reko deželi - ma-
teri Hrvatski. Tu se nahaja dekret Marije
Terezije, s katerim se Slavonija, ki je bila
tedaj pod komorsko upravo, inkorporira
Hrvatski. Tu je nadaljnji ukaz, s katerim
kralj Ladislav II. l. 1496 podelja Hrvat-
ski (Slavoniji) grb in pečat. Tu je odprt
saborski zapisnik l. 1712, s katerim Hr-
vatje priznavajo pragmatično sankcijo.
(Sanctio pragmatica je državni temeljni
zakon, ki je nedotakljiv in veljaven za
vse čase. Najvažnejši teh spisov je za-
kon, s katerim je cesar Karl VI. — ker je
ostal brez moških potomcev — uredil na-
sledstvo med svojimi ženskimi potomci.
Ta zakon je Karl VI. izdal že 19. aprila
1713. kot zakon svoje hiše, a ga je pozneje
predložil deželni zborom vseh avstrijskih
dežel. Stanovi Nižje Avstrije in Češke
so ga sprejeli l. 1720., ogrski de-
želni zbor — ob zavarovanju ogrskih
ustavnih pravic — 1722, drugi deželni
zbori v letih do 1724, na kar je bil dne 6.
decembra 1724 proglašen kot temeljni
zakon. V tem zakonu je bilo določeno, da
ostanejo vse avstrijske države nerazde-
ljivo združene za vedno ter da imajo pre-
hajati najprej na moške potomce vladajo-
čega cesarja, če teh ni, na ženske potome-
ce, ako tudi teh ni, na hčere njegovega
brata Jožefa in njih moške in ženske po-
tomce, vsikdar po pravu prvorojenstva.)
Dve izvrstno ohranjeni povelji bana
Pavla Subića dokazujejo jasno, da je bila
pod njegovo upravo Bosna združena s
Hrvatsko. V tej listini se imenuje Pavel
Subić ban Hrvatske in gospodar Bosne.
Razun tega je tu raznih povelj, ki se ti-
čejo davka, državnih časti (banske, pod-
banske, protonotarske) kraljevine Hrvat-
ske.

V seriji kraljevskih dekretov vidimo
povelja kralja Kolomana, kralja Andreja
II. in raznih kraljev. Med temi je najin-
teresnejše povelje kralja Bele IV. iz
leta 1242, s katerim podelja mestu Za-
grebu svobodno mesto. Na tej listini visi
prekrasen dvostrok zlat pečat. Ta listina
spada v mestni arhiv zagrebški, ki je
nameščen v kraljevem deželnem arhivu.

V seriji avtografov (svojeručnih pisanj)
je nešteto zanimivih avtografov, med
katerimi je naglašati v prvi vrsti avto-
graf Pavla Horvata, škofa zagrebškega,
poznane tragične osebe iz gibanja proti
kralju Sigismundu in kraljici Mariji, kar
je tako krasno obdelal Avgust Senoa v
svojem znanem romanu »Kletva«. Tu pa-
dajo nadalje posebno v oči pisma Simona,
škofa zagrebškega, banov Ivana Karlov-
čića in Frana Bačana, škofa Kinjskega
Andreja Tuškana, junaka Krste Franko-
pana, »gubernatorja kraljevine Slavonije«,
kakor tudi drugih odličnejših, poznanih
iz krvave borbe za prestol med kraljema
Ferdinandom I. in Ivanom Zapolje. Dalje
sledijo avtografi skoro vseh Frankopanov
do izumrtja njihovega plemena. Potem
vidimo avtografe hrvatskih zgodovinar-
jev: Ratkarija, Lodanaya, Bedekovića itd.
O drugih serijah kasneje.

Kako je prišel Gibraltar v angleške roke.

Gibraltar, ta angleški klin, zabiti v špan-
sko telo, ki ga imenujejo po arabskem
vojskovodji Tariku tudi »Džebel al Tarik«
je najvažnejša obrambna točka angleške-
ga brodovja, ki gospoduje nad Malto, Sue-
skim prekopom in Sredozemskim mor-
jem, ki je more zapreti, kadarkoli le ho-
če.

To je komaj 1300 metrov široka izboči-
na, ki se razteza iz Španske proti Afriki
in doseže najvišjo višino 434 metrov. Gi-
braltar je s treh strani jako strm, proti
zapadu se polagoma spušča. Tu vodi 100
metrov široka in 1300 m dolga pot v me-
sto, ki ga imenujejo »Ključ Španske«. Ze-
stari Feničani so poznali važnost tega
kraja, in zato ni čisto nič čudnega, da so
Angleži silno hrepeli, da bi prišli v po-
sest te važne pozicije.

Angleži so v španski nasledstveni vojni
(1701—1704) podpirali kralja Karla III.,
drugorojenca cesarja Leopolda II., kot
pravega naslednika španske krone. Toda
podpiranje je imelo samo namen, da so
Angleži zamogli ribariti v kalncu, kadar
so hoteli. Bilo bi veliko preobširno, če bi
hotel pripovedovati, s kakimi inigami in
s kakimi težkočami se je moral boriti kralj
Karel radi angleške »pomoci«. V ostalem
je Gibraltar najboljša priča, kako so si
pravzaprav predstavljali Angleži svojo
nalogu o podiranju Avstrije.

1. avgusta 1704. se je pod poveljstvom
admirala Rockeya pojavilo angleško bro-
dovje v bližini Tetuana pred Gibraltarjem.
Na topištvu in municiji slabotna španska
posadka je obstojala iz 100 rednih in 400
prostovoljnih vojakov in sicer pod povelj-
stvom guvernerja dona Diega de Salinas.
Nasprotno je stala angleška sila 5.000 lju-
di in 1500 topov. Na mornarici sta se na-
hajala tudi katalonski namestnik in hes-
senski mejni grof, ki sta se izkrcala z 2400
angleškimi vojniki, ker so Španci odlo-
no odbili predlog glede predaje in izro-
čitve trdnjave. Dne 3. avgusta 1704 so se
približali Angleži z 20 vojnimi ladjami in
prišli iz 1000 topov bombardirati Gibrat-
rar, ki je bil kmalu uničen. Nato je bil iz-
krcan na suho oddelen mornarjev, da iz-
vrši napad na okope nove luke. Toda to
se ni posrečilo, ker so Španci s pomočjo
podzemskih min poglani angleške voja-
ke in okope v zrak. Med tem je imel del
prebivalstva sredi ječlene toče in kljub ve-
likim drugim nevarnostim v drugem delu
mesta procesijo. Toda drugi del mesta je
uvidel, da sovražno premoč, opustil obram-
bo in tako je mesto kapituliralo. Nato so
tako vsakega zaprignili in proglasili Gi-
braltar za posest Karla III. Gibraltarški
guverner, mejni grof Jurij, je hitro pričel
s popraviljem utrdb in vojašnic, in je
imenoval za reševanje pritožb poveljni-
kom Henrika Nugenta. Toda to nikakor ni
bilo po volji angleški vladi, ki je končno
izsilila, da je bil na Nugentovo mesto i-
menovan angleški general Fox. Ker je ge-
neral Fox padel v vojni, je bilo izpraznje-
no mesto, poverjeno angleškemu genera-
lu Skrimptonu. Guverner je v svojih po-
ročilih vedno poudarjal angleške težnje, ki
so bile prva njegova skrb in se je pri tem
skliceval na Oliverja Cromwella, ki je o-
značil Gibraltar za najvažnejšo točko na
jugu, ki mora neobhodno priti v angleške
roke. To potrjuje tudi pismo, ki ga je pi-

sal angleški poslanik Rihard Hill admira-
lu Rockeyu, v katerem je ta glasoviti an-
gleški politik izjavil: »Gibraltar je enako
važan, kakor Škotska. Upam, da ostane
že sedaj v naših rokah.

Toda stvar ni šla tako gladko. Filip V.
se je na vse načine trudil, da ne izgubi
Gibraltarja in je povabil posadko na 2600
vojakov in 400 delavcev. Toda guverner
se je lepo zaprl v trdnjavo in se ni mno-
go zmenil za besede cesarskega poslanika
v Londonu, ki je izjavil: »Ne razumem
kneza Jurija, ki se je kljub dostojanstvu
podkralju zaprl pred svetom. Če prve dni
je pisal svojemu adjutantu: »Kakor vidim,
hočem preživeti tu celo zimo«. In nem-
ški knez držal obljubo. Konec avgu-
sta se je pojavil pred Gibraltarjem mejni
grof Valladaries z 22 vojnimi ladjami in
7000 vojniki pod vodstvom francoskega
admirala Pointisa. Bili so takoj izkrcani.
Knez Jurij je tudi pri tej priliki pokazal
svojo hrabrost. Bil je ne samo vojskovo-
dja, ampak tudi topničar, tesar, zidar in
delavec. Znal si je tudi preskrbeti živež
direktno od maroškega sultana. Dne 10.
septembra je došlo nenadoma angleško
brodovje, ki je pregnalo Francoze. Nasled-
njega dne bi trdnjava skoraj padla, če ne
bi čuječnost posadke preprečila nevarno-
sti. Neki pastir je namreč pokazal izkrcan-
im angleškim četam tajno stezo, po ka-
teri so se faktično že močno približale trd-
njavi. Posadka pa je odbila vse napade
angleških grenadirjev. Med 18. in 20. de-
cembrom je dobila posadka novo pomoč.
Dne 10. prosinca 1705 je Villadarias za-
menjal francoski maršal Tessé. Sredi ap-
rila je Tessejeva četa udrla iz trdnjave,
da prežene oblegujočega sovražnika. Kon-
čno so 26. maja Nemci po 6 mesečni hra-
bri obrambi skupno s knezom Jurijem hes-
senskim zapustili trdnjavo. Poveljništvo je
bilo izročeno Henriku, bratu vojvode Ju-
rija hesenskega.

Da se maščujejo radi svojih neuspehov,
so se vrgli Angleži na ameriške in špan-
ske kolonije. Konec neznošnih odnošajev
je bilo mogoče napraviti samo potom mi-
ru. Leta 1714, torej samo 200 let pred
izbruhom sedanje evropske vojne, se je
vršila v Utrehtu mednarodna mirovna
konferenca, ki je proglasila Gibraltar za
svobodno angleško luko. Od takrat so
Španci še dvakrat poskušali, da bi dobili
trdnjavo zopet v svoje roke in sicer leta
1727 in 1779, toda vedno zaman. Sramo-
te, da imajo Angleži svojo kolonijo na
španskem telesu ni bilo mogoče izbrisati.
Osvojitev Gibraltarja je ostala večni pro-
gram vseh Karlistov, ki ga je zapustil v
v svoji oporoki don Karlos.

V Havru.

Neka gospa, rojena na Nizozemskem,
vzgojena v Franciji in poročena z nekim
Nemcem, opisuje svoje vtise, ki jih je za-
dobila na sovražnem teritoriju, sledeče:

Kolodvor v Havru varujejo francoski in
belgijski vojniki. Po ulicah je polno fran-
coskih vojakov. Na terasah kavarn ni vi-
deti drugih ljudi, kakor Francoze, Belgij-
ce in Angleže v uniformi. Mednarodni mi-
lje izpolnjujejo veliki avtomobili v be-
lo-modro-rdečih barvah, na katerih je vi-
deti napise: Ruski vojni avtomobili. Po u-
licah prodajajo »Daily Mail«, »Times« in
»New York Herald«. Slaščičarne, ki sem se
jih spominjala še iz otroških let, so pre-
uredili v čajarne. V Rue de Paris je kar
pet takih čajarn.

Gostilne v lukah dajejo temu delu me-
sta čvrsto angleški značaj. Angleške čete
so si rezervirale vse železnice za svoja
prevažanja. V mestu imajo tudi ogromno
bolnišnico, ki je zeleno pobarvana. Po
morju plovejo motorni čolni, ki jih upra-
vljajo Angleži. Na vseh straneh najdemo
tolmače: v kavarnah, po ulicah, na elek-
tričnih tramvajih itd. Tolmači imajo an-
gleško obleko, a nosijo francoske napise. Čez
tri četrti tolmačev so sami Angleži. Prve
mesece so nosili vsi francoske uniforme,
kar pa so Angleži odpravili, ker jim bar-
va uniforme ne ugaia. Končno so se oblek-
li tudi Francozi v angleške uniforme. Za-
nimivo je, da smatrajo angleški častniki
tolmače za nekakšne sluga in se dogodi
ponovno, da jih pošljejo po cigarete ali
vino. Seveda se tolmači ne dajo poniževa-
ti in odvrnejo običajno: Pošljite tjakaj slugo.
To zavraja čisto Angleže v nepriliko.

Kazino Marije Kristine so preuredili v
bolnišnico. Prej so negovali tamkaj fran-
coske ranjence, a so potem Angleži za-
hotevali zase to bolnišnico, v kar so Fran-
cozi takoj privolili. Na mnogih hišah vise
poleg francoskih tudi angleške zastave. V
teh stavbah se nahajajo uradi angleške
vojske. Angleži so najeli lokale za tri le-
ta; rok se po pogodbi lahko še podaljša.
Na ulicah je sedaj manj kočijazev, ka-
kor jih je bilo v mirnem času. Vojaški av-
tomobili Rdečega križa so okrašeni obi-

čajno z angleško, belgijsko ali francosko zastavo. Vse ulice so polne takih avtomobilov. Za prve dni vojne so Angličani rekivirali več gostiln, v katere zahajajo samo oni. V mestu se nahaja stalno do 25.000 vojakov.

Vsled bučnega angleškega prometa se komaj opazi prisotnost belgijske vlade. — Kdor hoče priti na belgijsko ozemlje, mora imeti dovoljenje od policije. Belgijska vlada se je nastanila v kraljevski palači, ki leži v najlepšem delu mesta in ima krasen razgled na normansko obalo. Stevilne rodbine, ki so sprejele belgijske begunce, postopajo z njimi jako prijazno. Francozi vidi v Belgijcu svojega brata.

V prvem tednu vojne je bilo življenje v Havru jako burno in bogato na izrednih dogodkih. Angleške čete so bile sprejete z velikim navdušenjem. Bile so pozdravljene kakor izredni gostje. Ko so dole k nadzorne čete, so bile sprejete istotako sijajno. A sedaj je že precej drugačno razpoloženje. Čete se izkrcavajo neprestano, a to ni že nič več novega. Angleže nastanijo v dobro urejene barake. Občinstvo se je silno veselilo, ko je došla vest o umikanju nemške armade z Marne. Ko pa se je zuznalo tudi o velikih normanskih izgubah, se je veselje pretvorilo v žalost. Po mestu so se razširale najrazličnejše vesti. Iz neke vasi je ostalo pri življenju samo 15 ljudi. Radi tega je bilo prepovedano razobešanje zastav povodom zmage, češ, da za časa tako krvavih dogodkov nikakor ni umestno razobešanje zastav, pa najsi bi naznanjale zastave še tako sijajno zmago.

Stičice iz vojne.

Avstrijske zdravnice v vojni službi. Skoro vse avstrijske zdravnice delujejo v vojni službi. Dr. grofica Friderika Marschal in dr. grofica Marija Delfours sta kot polkovni zdravnici s sanitarnimi kolonami odšli na bojni polje. Mnogo drugih deluje po bolnišnicah za ranjene. Dr. Klara Reiniger, ki je delovala na prosekuri brnske deželne bolnišnice, je bila pred kratkim imenovana za voditeljico bakteriološke postaje v karantenskih bolnišnicah v Moravskih Hranicah, kamor se sprejemajo v opazovanje vse s severa prihajajoče sumljive vojaške in civilne osebe. V Lvovu je kot voditeljica vojaškega lazareta delovala dr. Marija Pogonowska, dokler niso Rusi zasedli mesta; o njeni nadaljni usodi se ničesar ne ve. Dunajske zdravnice so se skoraj vse prostovoljno oglasile za službo v bolnišnicah za kolero. Domača

Razne politične vesti.

Skupni finančni minister dr. Körber v Zagrebu. Na svojem povratku iz Bosne se je skupni finančni minister dr. Körber dne 28. m. m. ustavil v Zagrebu, da obišče bana dr. Ivana barona Skerleca. Ob tej priliki si je v spremstvu tega poslednjega ogledal razne zanimivosti kraljeve prestolnice Hrvatske. Ogledal si je jugoslovansko akademijo, Strossmayerjevo galerijo slik, arheološki oddelke kr. dež. muzeja, vseučiliščno knjižnico in dež. arhiv. O uredbi arhiva in muzeja da se je kar najlaskaveje izrazil. Minister je obiskal nadškofa dr. Bauera in župana Holca ter si ogledal Tuškanec in Maksimir.

Fran Ladislav Rieger. Pokojni vođa Staročehov, dr. Rieger, je imel celo vojsko pristašev, prijateljev in obdolževalcev, imel pa je tudi strastnih nasprotnikov svoje tehtajoče in umjerne politike. Zgodilo se je celo, da se je velika večina naroda na volišču izrekla proti stranki, ki jo je vodil Rieger. To je bila zmaga Mladočehov — ki je postala s tem stranka zastavonositeljica, kar je še danes, dasi je naraščala občutna konkurenca v čeških agrarnih in narodnih socialisti. Riegeru se je očitalo, da je premečak, prebлаг, neodločen, njegovi stranki se je očitalo, da se izneverja staremu programu in velikim zgodovinskim ciljem češkega naroda. Agitacija proti Riegeru in njegovi stranki so posebno podžgala svojedobna sprava pogajanja med Čehi in Nemci, ki so rodila takozvane »punkcije«. Na volitvah leta 1891 je nastal vihar, ki je prinesel poraz Riegeru in Staročehom. Umaknil se je s političnega pozorišča, in pa stopil z višine narodovega mentorja, učitelja in duševnega kazipota. Ko so se strasti poglele, so se tudi njegovi politični nasprotniki zopet jeli klanjati pred njegovim umom in njegovim čistim rodoljubjem, ki je vsikdar le dobro hotelo svojemu narodu in ki je prišlo do naravnost ganljivega izraza v političnem testamentu dra. Riegera. Duševna veličina dra. Riegera pa se je pokazala zlasti v dejstvu, da se je tudi po svojem porazu visoko dvignil nad vsako maščevalnostjo proti političnim nasprotnikom, ki so ga strmoglavili, da je marveč dobrohotno presojal njihovo delo in jim iskreno želel vsehov v blagor in korist češkega naroda. V Riegeru je bil klasičen primer, kako mora biti ljubezen do naroda močnejša nego strankarska strast! Ob tako odličnih svojstvih intelekta in srca ni moglo biti drugače, nego da je bila na večer njegovega življenja njegova pojava obsevana od velikega spoštovanja, ljubavi in hvaležnosti vsega naroda: čista, jasna, osvobodjena od vseh pen, ki jih provzroča valovje političnih in strankarskih bojev. V spominu naroda živi dr. Rieger sedaj je kot — velik patriot, genijalnega uma in vročega češkega srca!

Spomin tega svojega velikega moža, politika in patriota, slave Čehi vsako leto na čestven način. Dne 3. marca — dan obletnice njegove smrti — prirejajo ro-

manje na njegov grob: zastopniki mestnega sveta praškega in deputacije, kjer polagajo vence na grob velikega pokojnika. Na manifestanten način pa so se izražala čustva na dan pogreba. Narod mu je izkzoval časti, ki so jih deležni le izvoljenci. Pokopali so ga v panteonu, a na enem javnih trgov Prage, mu postavijo spomenik.

Pripominjamo, da je Rieger umrl dne 3. marca 1903 v visoki starosti 85 let.

Jako pametna odredba. Veliki župan v Požegi na Hrvatskem je izdal sledečo, za sedanje čase velepomembno odredbo, ki se glasi: »Velečastim rimskokatoliškim župnim uradom. — Z raznih strani mi je bilo naznanjeno, da naš ženski kmetski svet tudi v sedanjem resnem času in v kljub vsej veliki dragini, ki je nastala zlasti glede na razne življenske potrebe, naravnost nesposobno potroša in razsipa težko prisluženi in prihranjeni denar svojih očetov in moč, ki so sedaj odsoni od doma na bojišču, za razen lišp, svilo in svilene oprave in tako poneumnem ugonablja sebe in svoje najdražje. Tako neumno razsipanje narodnega imetka po lahkomirnih ženskah je treba obsojati kar najstrožje in se mora, dokler so poglavarji njihovih družin odsoni na bojišču, preprečevati z vsemi zakonitimi sredstvi v interesu vsega našegaa kmetskega naroda. Zato odrejam sledeče:

Prepoveduje se kmetskemu ženstvu (dekletom in ženam) noša svilenih oprav, kril in robocev in prav tako tudi noša cekinov kot lišpa pod ovratom in drugače na telesu.

Kdor bi kršil to odredbo, in prav tako tudi matere nedorastlih deklet, ki bi se pregrešile proti tej odredbi, tega kaznuje pristojna polit. oblast po cesarski naredbi od 20. aprila 1854. l., oziroma okrožnici c. in kr. glavnega poveljništva od 16. septembra 1873. leta.

Župni urad se naproša, da to odredbo na primeren način razglasi svojim vernikom in da sam tudi deluje na to, da se narod odvrne od nepotrebnega in gospodarstvu škodljivega ženskega lišpa, ki takointako že dolgo časa izpodpada in izpodkopava življenje našega naroda.

Neki hrvatski župnik pa piše v zagrebški »Novinah« o tej stvari sledeče: »Ko sem prečital to naredbo, mi je srce zaigralo veselja, kajti če se ta naredba izvede v vsej naši domovini, nam ohrani našo narodno nošo in bo privarčevala narodu milijone.

Da ne bi mislil kdo, da pretiravam, naj se v dokaz nekoliko pobavim s svojo župnijo. V moji župniji je okoli 200 deklet, ki se »lišpajo«, in to se začnejo, ko dekleta stopi v 16. leto starosti. Takemu dekletu se je treba trikrat na leto »obnoviti« in to se pravi, da mora kupiti ali nov naprsni roboček, ali ogrinjalo ali krilo; marsikatera si nabavi tudi vse troje. In tako gre vsako leto, dokler se ne omoži.

Razume se samo po sebi, da morajo biti ti roboči, ogrinjali in krila svilena in v vseh barvah. Tak velik roboček, ki ga zavzejejo čez prsi ali ogrinjalo stane po 20, 30 in celo tudi 50 kron, krilo pa ravno toliko. Če vzamemo povprečno ceno za vsak roboček, ogrinjalo ali krilo 30 kron, je vsako deklet, ki se je »obnovilo« samo enkrat, izdalo najmanj 100 kron, če pa je bilo to trikrat, kakor se navadno dogaja, pa stane ta njena gizdavost na leto 300 kron.

Dodajmo še lakaste čevlje, zimske »plašče«, ki stane 50 kron in več, potem izdatke za dišeče milo, pomado, umetno cvetje, belilo in rečilo i. t. d., potem je gotovo, da tako deklet potroši na leto 400 kron. V par letih, dokler se ne omoži, dosežejo ti izdatki s cekini vred lepo svoto 2000 kron. Toda vzemimo, da vsako deklet v petih letih svojega dekletovanja porabi za lišp samo tisoč kron, se je samo v moji župniji potrosilo za »lišp« v petih letih 200.000 kron ali 40.000 kron na leto. In to je bogne lep denar. Mogel bi misliti kdo: ali to so samo bogataši, če ne bogataši, pa vsaj trdni gospodarji. Toda žalibog je ravno to nepremišljeno in lahkoumno trošenje za »lišp« vzrok propadanja našega naroda. Dokler so bile zadruge, je šlo še, še. Ali odkar se je narod ločil, odtlej pa gre vedno slabše. Zadruga je zmogla, posameznik pa ne more, in ker »lišp« mora biti, potem pa rajši prodaj zadnjo kravo, a ki tudi te ni, pa haid v posojilnico pa si izposodi. Posojilnice v našem kraju lepo »napredujejo« in jih je že preveč: v Orlovcu 3, v Novi Kapeli 2, v Pleternici 2 in v moji župniji sami, pri podružnici v Zagradu, je tudi posojilnica. Zato smo prišli tako daleč, da bi v vasi na prste seštel hiše, ki niso zadolžene, in nekatere naravnost lahkomi-selno zaradi »lišpa« in »cekinov«. Vem za slučaj, da si je nekdo izposodil denar v posojilnici in ga takoj zamenil za cekine, da bi jih nosila njegova hčerka okoli vrata. In lišp ni kriv samo materijalne propadanja, temveč tudi moralnega. Žene ostajajo rajši brez otrok, kajti kdo bi — tako pravijo — zmagoval za obklo, to se pravi, za »lišp«. Marsikateri oče ne more ob nedeljah in praznikih v cerkev, ker, kakor pravi, nima praznične obleke — ali zato se njegova hči sveti v svili!

Nočem nadaljevati, kajti že to, kar sem navel, je žalostna slika za »lišp«. Mi duhovniki smo vedno svrili narod, prosili in prepovedovali »cekine« in svilo, toda vedno jih je bilo in jih je še ničemurnih mater, ki mislijo, da se jim hčerka ne poroči brez lišpa, in ostalo je pri starem. Zato nam je zgoraj citirana naredba velikega župana jako dobrodošla. — Marsikaj takega ali podobnega bi se moglo reči in odrediti tudi pri nas.

Domače vesti.

K popisovanju žita in moke. Uradno se poroča: Notranjemu ministru se je naznačil slučaj, ko je v neki občini neki občinski organ strankam baje naravnost ali nenaravnost priporočal, naj svoje zaloge popolnoma ali deloma zamolče, da bi se skupna zaloge v občini izkazala za manjšo nego je v resnici. Tako postopanje bi obsegalo najmanj sokrivo dotičnega organa pri prestopku § 32. cesarske naredbe, v govorih okoliščinah pa celo zločin zlorabe uradne oblasti ter bi se najstrožje kaznovalo. Zato je treba pred takimi kršitvami dolžnosti nujno svariti, o čemer se pripominja, da je oblastem naloženo, da najstrožje izvajajo določbe cesarske naredbe. Ne more se dovolj opozarjati na važnost teh predpisov in na dotične stroge kazni: zlasti se posebno opozarja na določbe § 13. cesarske naredbe, glasom katerih zaloge, ki se prikrivajo, zapadejo v korist države in to seveda tudi potem, če so se te zaloge naznanile samo delno.

Draginja na ribjem trgu! V dalmatinskih listih čitamo, da nekaj časa ne primanjkuje v Zadru samo mesa, ampak da ni tudi rib, da si je nekdaž to mesto slovelo radi svoje bogato preskrbljene ribarnice. Pravi, da primanjkuje rib deloma radi zabrane lova v mnogih predelih, deloma pa radi pomanjkanja ribičev. Mnogi so namreč na bojišču. Ko je prišlo kaj rib, se prebivalstvo kar bori za nje. Po dve uri da izgubljajo, da pridejo do nekaj rib. Redarstvo da je moralo izdati posebne naredbe, da vsaj nekoliko zabrani naval na prodajalne klopi. Kakor pri nas. Tudi v Trstu je bila nekdaž riba med glavnimi živili za široke sloje, danes je — že luksus, ki si ga siromaki ne morejo privoščati. Tu pa je vendar razlika med razmerami na ribjem trgu pri nas in v Zadru. Listi omenjajo le pomanjkanje rib v glavnem mestu Dalmacije, ne govore pa nič o — cenah, o dragini. Ta pa je zavladala v Trstu in vedno naraščala že pred sedanjimi vojnimi dogodki, posebno pa — in to je značilno — odkar imamo novi, lepi z vsem opremljeni ribji trg. Pri nas se ljudje — vsaj ne siromakeji, ki so nekdaž reflektirali na to živilo, četudi ono nižje kvalitete — ne tepejo več za ribo iz enostavnega razloga, ker ne morejo plačevati tako visokih cen. Zato se je pomanjkanje, oziroma podražene rib, razvilo v Trstu v pravo kalamiteto ob vprašanju prehrane prebivalstva.

Železnica Červinjan - Portogruaro. C. k. ravnateljstvo državnih železnic javlja: Glasom sporočila družbe Società veneta v Padovi izostaneta dne 5. marca t. l. vlaka št. 3 in 30 na progi Červinjan - Portogruaro - Červinjan. Vlaka št. 84/811 (iz Trsta južni kolodvor ob 9. uri predpoldne) iz Červinjana ob 11 uri 3 min. predpoldne) in št. 878/91 (iz Červinjana ob 4 uri 57 min. popoldne, dohod v Trst ob 7 uri 30 min. popoldne) nimata torej rečenega dne nikake zveze v, oziroma iz Italije preko Červinjana.

Znanega poljskega slavista prof. Baudouina de Courtenay, o katerem smo svačasno poročali, da ga je ruska vlada dala zapreti, so nedavno izpustili na svobodo. Krakovska »Nova Reforma« poroča, da se je profesor Baudouin že udeležil poljskih konferenc, ki so se vršile v nekem mestu v Rusiji. Učeni profesor je najboljši poznavalec narečja benečanskih Slovencev in govori in piše odlično tudi slovenski.

Smrtna nesreča dijak na lovu. »Slovenec« poroča o smrtni nesreči na lovu, ki se je pripetila minole sobote blizu Brezovice pri Ljubljani. Petošolec Edvard Marinko je šel z dobavskimi fanti na lov na veverice. Oglasil se je v gostilni pri Gorjančevih blizu Brezovice. Ko se je poslovil, se je okrenil tako, da se je puška izprožila in strel je šel nesrečnemu dijaku v glavo. Odpeljali so ga v bolnišnico v Ljubljano, ali nesrečni dijak je izdihnil že med vožnjo. Marinko, brat profesorja dr. Marinka iz Kranja, ki je bil vester in marljiv dijak.

V Opatiji je bilo dne 25. februarja navzočih 805 zdraviliških gostov.

Nova skladba. Ravnokar je izšla najnovejša Foersterjeva časa toliko primera skladba »Molitev pred bitko«, (kantata za moški zbor) o kateri piše strokovnjak g. St. Premrl v »Čerkv. Glasbeniku« sledeče: »Skladba ima trajno vrednost, ne le sedaj ob vojni, temuč tudi v zaželenem miru pride glasbenim prireditvam v prid. Pa še nekaj: Elektna fugeta in slavnostni konec skladbe naredita na orglah velik vtis, ako se končni stavek »pleno organo« igra v obseh rokah triglasno v podvojenem stavku z obligatnim

pedalom.« Gosp. skladatelj namerava izdati skladbo tudi v posebnih iztisih in sicer kar v partituri, kar bodo pevci gotovo z velikim veseljem pozdravili, ker bodo imeli pregled čez vso skladbo. Ker pa stavek ostane v tiskarni le še do dne 5. marca, opozarjamo vse srednješolske in društvene zборе, kakor tudi vse posamezne ljubitelje lepe pesmi na to veličastno skladbo, ki se pozneje, ko bi jo radi dali na spored, morebiti ne bo več dobila. Partitura bo stala le 40 vinarjev (brez poštnine), ako se naroči več kot deset izvodov, pa samo po 30 vin. Število partitur je treba takoj naročiti ali v »Zadružni tiskarni« ali pa pri skladatelju samem.

Oproščenje od posta. Z ozirom na današnje razmere in draginjo je vrhbosanski ordinarjat izposloval pri sv. Stoli za svoj škofi, da se vse dni v postu sme jesti meso, izvemši le veliki četrtek in veliki petek.

Zlata sablja poljskega plemstva. Krakovska »Nova reforma« priobčuje po »Ruskem Slovu«, da so zastopniki glavnih poljskih plemenitšev, s knezom Czetwertyńskim iz Varšave na člu, poklonili ruskemu generalu Ruskemu z lito sabljo in dr. General da je dolgo odklanjal in je sprejel še le po vstrajnih prošnjah plemiške deputacije.

Ludmila Vrhlicka f. V Pragi je umrla vdova slavnega češkega pesnika Jaroslava Vrhlicka v dobi 52 let.

Stoletni menih. V budimpeštanskem samostanu piaristov so slavili minolega četrtaka stoletnico meniha Ivana Matuška, ki je pač najstarejši redovnik v monarhiji.

ZDRAVNIK

Med. Dr. Karol Perničič

ordinira od 11-1 pop.

Trst, ulica Bonomo 3. II. (nasproti Dreherjeve pivovarne).

Ivan Krže

Trst, Piazza S. Giovanni 1

Zaloga kuhinjskih in kletarskih posod, steklenih in lesnih posod, skafov, vrst, čebrov in kad, sodčekov, lopat, roset, sit in bakrovnatih krošev, jersbov in metal ter mnogo drugih v to stroko

Priporočila

svojo trgovino s kuhinjsko posodo vsake vrste budi od porcelana, zemlje emala, kositarja ali cinka nadalje pasamantorje, kletke itd. Za gostilničarje pipe, kroglje, sesalje in stekleno posodo za vino, spajadotih predmetov.

Nicolò Cosciaticch

avt. zobotehnik

TRST - ulica Nuova št. 15. II. nad.

sprejema na novo

od 9-1 in od 3-7, - TELEFON št. 25-93.

Dr. PEČNIK

Dr. PETSCHNIGG

TRST, VIA S. CATERINA ŠTEV. 1.

Zdravnik za notranje (splošne) bolezni 8-9 in 2-3 in specialista za kožne in vodne (spolne) bolezni: 11-1 in 7-7½

UMETNI ZOBJE

PLOMBIRANJE - ZOBV.

IZDIRANJE ZOBV.

: BREZ BOLEČINE :

Dr. J. ČERMÁK V. TUSCHER

ZOBODR. TRST KONC. ZOBNI

ULICA CASERNA, 13 II. nad.

ZALOGA POHIŠTVA

Giacomo Macerata

se je preselila

v ulico San Giovanni št. 7.

Velika izbira svetlega in temnega pohištva PO NAJZMERNEJŠIH CENAH.

Samo v ulici San Giovanni št. 7. — POSTREŽBA TOČNA.

Dr KORSANO
Specialist za silifične in kožne bolezni
Ima svoj ambulatorij
v Trstu, v ul. S. Lazzaro št. 17, I.
(Palazzo Diana)
Za cerkvijo Sv. Antona novega.
Sprejema od 12. do 1. in od 6. do 7. pop.
ženske od 5. do 6. popoldne.

Odlikovana pekarna in sladšičarna

Josip Semolič, Trst

ulica Istituto št. 5

Odlikovana z zlato kraljino in časno diplomom na razstavi v Firenca Peče se fino in navaden kruh trikrat na dan. Izbera sladčice, vina v st. klenicah, prepečenec (bi cotti) konfekturo itd. Sprejema naročila za poroke in krste ter vsakevrstno peko ter postreže tudi na dom. - ZMERNE CENE.

Dnevnik „Edinost“ v Trstu

je izdal in založil naslednje knjige:

1. »VOHUN«. Spisal I. F. Cooper. — Cena K 1.60.
2. »TRI POVESTI GROFA LEVA TOLSTEGA«. — Cena 80 vin.
3. »KAZAKI«. Spisal L. N. Tolstoj. Poslovenil Josip Knaif. — Cena K 1.60.
4. »PRVA LJUBEZEN«. Spisal I. Siergievič Turgenjev. Poslovenil dr. Gustav Gregorin. — Cena 1 K.
5. »POLJUB«. Povest iz gorskoga življenja češkega ljudstva. Spisala Karolina Světa. Poslovenil F. P. — Cena 80 vin.
6. »BESEDA O SLOVANSKEM OBREDNEM JEZIKU PRI KATOL. JUGOSLOVANI«. (Malo odgovora na škofa Nagla poslovno pastirsko pismo v pouk slov. ljudstvu). — Cena 80 vin.
7. »IGRALEC«. Roman iz spominov mladence. Ruski spisal F. M. Dostojevski. Poslovenil R. K. — Cena K 1.60.
8. »JURKICA AGIČEVA«. Spisal Ksaver Sander-Gjalski. Prevel F. Orel. Cena K 2.—
9. »UDOVICA«. Povest iz 18. stoletja. Napisal I. E. Tomić. Poslovenil Stejan Klavž. Cena K 1.60.
10. »JUG«. Historičen roman. Spisal Prokop Chocholoušek. Poslovenil H. V. Cena K 3.—
11. »VITEZ IZ RDECE HISE«. (Le Chevalier de Maisin rouge). Roman iz časov francoske revolucije. Spisal Aleks. Dumas star. Prevel Ferdo Perhavec. — Cena K 2.50.

Bolna primorska tovarna dvočoles. TRIBUNA, Gorica, Tržaška ul. 29. prej pivarni Gorjup. Zaloga dvočoles. Sivalnih in kmetijskih strojev, gramofonov, orkestron, itd. **F. BATJEL** Gorica, Stalna ul. 2-4. Plačuje sena obroke. Ceniki franco.

Umetno-fotografični atelje

Trst, ulica del Rivo št. 42 (prilije) Trst

Izvršuje vsako fotografično delo kakor tudi razglede, posnetke, notranjost lokalov, porcelanaste plošče za vsakovrst. spomenike. **POSEBNOST: POVEČANJE !!! VSAKE FOTOGRAFIE !!!** Radi udobnosti gosp. naročnikov sprejema naročbe in jih izvršuje na domu, ev tudi zunaj mesta po najzmernejših cenah.

Trst, ul. del Rivo št. 42.

Dr. HORVATH

TRST, CORSO ŠT. 17

Specialist za KOŽNE in SPOLNE BOLEZNI

ŠIBKOST in NERVOZNOST

za BOLEZNI v NOGAH in SKLEPIH.

Sprejema od 11-1 pop. in 3-6 zvečer

ob nedeljah od 10-1.

„Tržaška posojilnica in hranilnica“

POSOJILA DAJE

za vknjižbo 5 1/2 %

na menice po 6 %

na zastave in amortizacijo za daljšo dobo po dogovoru.

ESKOMPTUJE TRGOVSKE MENICE.

HRANILNE VLOGE

sprejema od vsakega, če tudi ni ud in jih obre-tuje po

4 1/2 %

Večje stalne vloge in vloge na tek. račun po dogovoru.

Redni davek plačuje zavod sam. - Vloga se lahko po eno krono. - ODDAJA DOMAČE NABIRALNIKE (HRANILNE PUŠICE).

registrovana zadruga z omejenim poročtvom TRST - Piazza della Caserma št. 2, I. nad. - TRST (v lastni palači) vhod po glavnih stopnicah.

Postno hranilnični račun 1-0-0-1. **TELEFON št. 952** Ima varnostno celico (se deponira) za shranbo v edno t-nih listov, dokumentov in raznih drugih vrednot. **POSODJOMA** varno proti ulemu in požaru. ur-3 ne po najnižjem načinu ter jo oddaja strankam v najem po najnižjih cenah. **STANJE VLOG NA 10 MILIJONOV KRON.** Uradne ure: od 9 do 12 popold. in od 3 do 5 popold. Izpolnjuje se vrst. delavski ali uradni urah.